

Z A K O N

O POTVRĐIVANJU SPORAZUMA IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA U VEZI SA BEZBEDNOSNIM MERAMA ZA ZAŠTITU TAJNIH VOJNIH PODATAKA

Član 1.

Potvrđuje se Sporazum između Vlade Republike Srbije i Vlade Sjedinjenih Američkih Država u vezi sa bezbednosnim merama za zaštitu tajnih vojnih podataka, koji je potpisan u Vašingtonu, 27. januara 2014. godine, u originalu, na srpskom i engleskom jeziku.

Član 2.

Tekst Sporazuma u originalu na srpskom jeziku glasi:

**SPORAZUM
IZMEĐU VLADE REPUBLIKE SRBIJE I VLADE SJEDINJENIH
AMERIČKIH DRŽAVA U VEZI SA BEZBEDNOSNIM MERAMA
ZA ZAŠTITU TAJNIH VOJNIH PODATAKA**

PREAMBULA

Vlada Republike Srbije i Vlada Sjedinjenih Američkih Država (u daljem tekstu: „Strane”, a pojedinačno: „Strana”);

U cilju unapređenja uzajamne saradnje radi osiguranja zaštite tajnih vojnih podataka;

Sporazumele su se o sledećem:

ČLAN 1.

Tajni vojni podaci koje direktno ili indirektno pruži jedna Strana drugoj Strani, zaštićeni su u skladu sa uslovima definisanim u ovom sporazumu, kao i u skladu sa zakonima i propisima države Strane primaoca.

ČLAN 2.

Svaka Strana odmah obaveštava drugu Stranu o svim izmenama svojih zakona i propisa koji bi uticali na zaštitu tajnih vojnih podataka, u skladu sa ovim sporazumom. U tom slučaju, Strane se konsultuju, saglasno članu 23. Sporazuma, kako bi razmotrile moguće izmene Sporazuma. Tajni vojni podaci biće i dalje zaštićeni saglasno ovom sporazumu, osim ukoliko se Strana davalac, pisanim putem, ne saglasi drugačije.

ČLAN 3.

Tajni vojni podatak, u smislu ovog sporazuma, je podatak koji je nastao u ili za potrebe Ministarstva odbrane Republike Srbije ili Ministarstva odbrane Sjedinjenih Američkih Država, ili koji je pod njihovom jurisdikcijom ili kontrolom i koji zahteva zaštitu u interesu nacionalne bezbednosti Strane u kojoj ili za koju je podatak nastao. Podatak iz člana 1. ovog sporazuma može da bude u usmenom, vizuelnom, elektronskom, magnetnom ili dokumentarnom obliku. Takođe, oprema i/ili tehnologija mogu da sadrže tajne vojne podatke definisane u ovom članu.

Strane, u skladu sa svojim nacionalnim zakonima i propisima, koriste sledeće ekvivalentne stepene tajnosti:

REPUBLIKA SRBIJA	SJEDINJENE AMERIČKE DRŽAVE
DRŽAVNA TAJNA	TOP SECRET
STROGO POVERLjIVO	SECRET
POVERLjIVO	CONFIDENTIAL
INTERNO (RESTRICTED)	nema ekvivalenta

Ukoliko srpska strana tokom sprovođenja ovog sporazuma, dostavi tajne vojne podatke sa oznakom „INTERNO-RESTRICTED”, američka strana će kao Strana primalac, postupati sa njima u skladu sa Dodatkom ovog sporazuma.

ČLAN 4.

Nadležni organi Strana zaduženi za implementaciju ovog sporazuma, mogu zaključiti protokole, tehničke aranžmane i druge ugovore. Za Vladu Republike Srbije, nadležni organ za implementaciju je Ministarstvo odbrane. Za Vladu Sjedinjenih Američkih Država, nadležni organ za implementaciju je Ministarstvo odbrane.

ČLAN 5.

Niko nema pravo pristupa tajnim vojnim podacima samo na osnovu čina, funkcije ili bezbednosne dozvole. Pristup takvim podacima odobrava se samo onim pojedincima čije zvanične dužnosti zahtevaju takav pristup i kojima je izdata bezbednosna dozvola u skladu sa propisanim standardima Strane primaoca.

Strane će se postarati da:

a) Strana primalac ne ustupa podatke vladi, licu, preduzeću, instituciji, organizaciji ili drugom telu treće zemlje, bez prethodne pisane saglasnosti Strane davaoca;

b) Strana primalac dodeljuje podatku stepen zaštite ekvivalentan onom koji je dodelila Strana davalac;

v) Strana primalac neće, bez prethodne pisane saglasnosti Strane davaoca, da koristi podatke u bilo koju drugu svrhu osim one za koju je podatak pružen;

g) Strana primalac poštuje lična prava kao što su patentna, autorska prava, ili poslovne tajne, koje podatak sadrži i

d) U svakom objektu ili ustanovi u kojoj se rukuje tajnim vojnim podacima, vodi se registar dozvola pojedinaca u objektu ili ustanovi koji imaju ovlašćenje za pristup takvim podacima.

ČLAN 6.

Odlučivanje o izdavanju bezbednosnih dozvola pojedincima u skladu je sa interesima nacionalne bezbednosti i zasnovano je na svim dostupnim podacima u kojima se navodi da li lice poseduje nespornu lojalnost, integritet, pouzdanost i dobre osobine i da ima takve navike i saradnike da se ne dovodi u sumnju njegov/a/njena diskrecija ili rasuđivanje prilikom rukovanja tajnim vojnim podacima.

ČLAN 7.

Svaka od Strana sprovodi odgovarajuću, dovoljno detaljnu proveru kako bi pružila garanciju da su ispunjeni kriterijumi navedeni u ovom sporazumu i to za sva lica koja imaju njeno državljanstvo i kojima će biti odobren pristup tajnim vojnim podacima obuhvaćenim ovim sporazumom.

ČLAN 8.

Pre nego što predstavnik Strane pruži tajne vojne podatke službeniku ili predstavniku druge Strane, Strana primalac pruža garanciju Strani davaocu da taj službenik ili predstavnik poseduje bezbednosnu dozvolu neophodnog nivoa i da mu je pristup potreban u službene svrhe, kao i da će Strana primalac zaštititi taj podatak kako je predviđeno ovim sporazumom.

ČLAN 9.

Odobrenja za posete predstavnika jedne Strane objektima i ustanovama druge Strane gde je potreban pristup tajnim vojnim podacima, ograničen je na one koje su neophodne za službene potrebe. Odobrenje za posetu objektu ili ustanovi

izdaje samo Strana na čijoj teritoriji se nalazi objekat ili ustanova, odnosno državni zvaničnici koje odredi ta Strana. Strana koja prima posetu ili imenovani predstavnik, odgovoran je za obaveštavanje predstavnika objekta ili ustanove o predloženoj poseti, kao i o obimu i najvišem stepenu tajnih vojnih podataka koji se mogu dati posetiocu. Zahtevi za posete predstavnika Strana dostavljaju se preko Kancelarije izaslanika odbrane Republike Srbije u Vašingtonu, ako se radi o posetiocima iz Republike Srbije i preko Kancelarije izaslanika odbrane Sjedinjenih Američkih Država u Beogradu, ako se radi o posetiocima iz Sjedinjenih Američkih Država.

ČLAN 10.

Svaka Strana odgovorna je za čuvanje svih tajnih vojnih podataka koje primi od druge Strane dok su podaci u tranzitu ili na čuvanju na teritoriji države te Strane.

ČLAN 11.

Svaka Strana odgovorna je za bezbednost svih državnih i privatnih objekata i ustanova gde se čuvaju tajni vojni podaci druge Strane i dužna je da se stara da se za svaki takav objekat ili ustanovu imenuju kvalifikovani pojedinci koji su odgovorni i ovlašćeni za kontrolu i zaštitu tajnih vojnih podataka.

ČLAN 12.

Podaci se čuvaju na način koji dozvoljava pristup samo onim licima koja imaju ovlašćenje pristupa u skladu sa čl. 5. do 8. ovog sporazuma.

ČLAN 13.

Tajni vojni podaci prenose se između Strana diplomatskim putem (između dve vlade). Minimalni zahtevi za bezbednost podataka za vreme prenosa su sledeći:

A. Dokumenti

(1) Dokumenti ili drugi mediji koji sadrže tajne vojne podatke prenose se u duplim, zapečaćenim kovertama, pri čemu unutrašnji koverat ima samo oznaku stepena tajnosti dokumenata ili drugih medija i adresu organizacije primaoca kome su namenjeni, dok spoljni koverat sadrži adresu organizacije primaoca, adresu organizacije pošiljaoca i, po potrebi, broj registra.

(2) Na spoljnom kovertu neće biti oznake stepena tajnosti priloženih dokumenata ili drugih medija. Zapečaćeni koverat se potom prenosi u skladu sa propisanim pravilima i procedurama Strane davaoca.

(3) Za pakete koji sadrže dokumente ili druge medije sa stepenom tajnosti koji se prenose između Strana, priprema se potvrda prijema. Potvrdu prijema priloženih dokumenata ili medija potpisuje krajnji primalac i vraća je pošiljaocu.

B. Oprema sa oznakom tajnosti

(1) Oprema koja sadrži tajne vojne podatke transportuje se u zapečaćenim, pokrivenim vozilima ili se bezbedno pakuje ili štiti kako bi se sprečilo prepoznavanje njenog sadržaja. Takva oprema se čuva pod stalnim nadzorom kako bi se sprečio pristup neovlašćenih lica.

(2) Oprema koja sadrži tajne vojne podatke koja se mora privremeno čuvati u skladištu dok čeka na isporuku, smešta se u zaštićeni skladišni prostor. Taj prostor je zaštićen protiv-provalnom opremom ili od strane čuvara sa bezbednosnim dozvolama koji kontinuirano vrše nadzor skladišnog prostora. Samo ovlašćeno osoblje sa obaveznim bezbednosnim dozvolama, ima pristup skladišnom prostoru.

(3) Potvrde prijema se obezbeđuju svaki put kada u toku transporta oprema koja sadrži tajne vojne podatke pređe u posed drugog lica.

(4) Potvrdu prijema potpisuje krajnji primalac i vraća je pošiljaocu.

V. Elektronski prenos

Tajni vojni podaci koji se prenesu elektronskim sredstvima, zaštićeni su tokom prenosa pomoću šifri adekvatnih za taj stepen tajnih vojnih podataka. Informacioni sistemi kojima se obrađuju, čuvaju ili prenose tajni vojni podaci, moraju se bezbednosno akreditovati od strane odgovarajućeg organa Strane koja koristi taj sistem.

ČLAN 14.

Odgovornost i kontrolne procedure uspostavljaju se radi upravljanja, odnosno kontrole širenja i pristupa tajnim vojnim podacima.

ČLAN 15.

Svaka Strana stavlja pečat ili označava naziv Strane davaoca na svim dokumentima i drugim materijalima koji sadrže tajne vojne podatke koje primi od druge Strane. Takav podatak se označava nacionalnom oznakom stepena tajnosti Strane primaoca koja će dodeliti stepen zaštite ekvivalentan onom koji je dodelila Strana davalac.

ČLAN 16.

Dokumenti i drugi mediji koji sadrže tajne vojne podatke uništavaju se spaljivanjem, sečenjem, pretvaranjem u papirnu kašu ili drugim sredstvima kojima se sprečava rekonstrukcija tajnih vojnih podataka koje ti dokumenti ili mediji sadrže.

ČLAN 17.

Oprema koja sadrži tajne vojne podatke smatra se uništenom kada nije više prepoznatljiva ili je izmenjena tako da onemogućuje rekonstrukciju tajnih vojnih podataka, u celini ili delimično.

ČLAN 18.

Ako se dokumenti ili drugi mediji koji sadrže tajne vojne podatke reprodukuju, sve originalne oznake tajnosti podataka na njima, takođe se reprodukuju ili označavaju na svakoj kopiji. Takvi reprodukovani dokumenti ili mediji stavljaju se pod istu kontrolu kao i originalni dokumenti ili mediji. Broj kopija ograničava se na broj koji je potreban za službenu upotrebu.

ČLAN 19.

Sve prevode dokumenata koji sadrže tajne vojne podatke vrše pojedinci koji poseduju bezbednosne dozvole u skladu sa čl. 6. do 8. ovog sporazuma. Broj primeraka treba svesti na minimum, a njihova distribucija se kontroliše. Takvi prevodi nose odgovarajuće oznake stepena tajnosti i odgovarajuću napomenu na jeziku prevoda, pri čemu se naznačava da dokument ili medij sadrži tajne vojne podatke Strane davaoca.

ČLAN 20.

Pre nego što Strana davalac ustupi ugovaraču ili potencijalnom ugovaraču bilo kakve tajne vojne podatke, Strana primalac dužna je:

a) da se postara da takav ugovarač ili potencijalni ugovarač i objekat tog ugovarača, imaju kapacitete za zaštitu podataka;

b) da dodeli objektu odgovarajuću bezbednosnu dozvolu za objekte;

v) da za sve pojedince čije dužnosti zahtevaju pristup ovim podacima, izda odgovarajuće lične bezbednosne dozvole;

g) da se postara da sva lica koja imaju pristup ovim podacima budu upoznata o svojoj odgovornosti da štite podatke u skladu sa važećim zakonima i propisima;

d) da vrši periodične bezbednosne inspekcije odobrenih objekata kako bi se osiguralo da su podaci zaštićeni kako je predviđeno u ovom sporazumu i

đ) da se postara da pristup podacima bude ograničen na ona lica koja zbog službenih potreba imaju potrebu da sa njima budu upoznata.

ČLAN 21.

Strana davalac se odmah obaveštava o svakom gubitku ili bezbednosnom ugrožavanju, kao i o mogućem gubitku ili bezbednosnom ugrožavanju njenih tajnih vojnih podataka. U tom slučaju, Strana primalac započinje istragu radi utvrđivanja relevantnih okolnosti. Strana koja sprovodi istragu dostavlja Strani davaocu rezultate istrage, kao i podatke u vezi sa preduzetim merama radi sprečavanja ponavljanja takvog događaja.

ČLAN 22.

Realizacija bezbednosnih zahteva može se unaprediti uzajamnim posetama osoblja Strana koje se bavi poslovima zaštite i bezbednosti. U skladu s tim, predstavnicima svake Strane koji se bave poslovima zaštite i bezbednosti, posle prethodnih konsultacija, biće dozvoljeno da posete drugu Stranu kako bi razgovarali i neposredno stekli uvid u procedure koje druga Strana primenjuje u interesu postizanja prihvatljive uporedivosti bezbednosnih sistema. Svaka Strana pruža pomoć predstavnicima druge Strane koji se bave poslovima zaštite i bezbednosti, prilikom utvrđivanja da li se tajni vojni podaci koje je pružila druga Strana, adekvatno štite.

ČLAN 23.

Skidanje oznake tajnosti i objavljivanja u javnosti tajnih vojnih podataka koje je sačinila neka od Strana, razmatraće se dvadeset pet godina nakon njihovog sačinjavanja, osim za kategorije podataka obuhvaćene drugim sporazumima između Strana ili njihovih nadležnih organa. Ukoliko prilikom razmatranja objavljivanja tih podataka Strana primalac utvrdi da podaci Strane davaoca još uvek mogu da imaju oznaku tajnosti, Strana primalac će produžiti trajanje oznake tajnosti preko dvadeset pet godina, ili će uputiti taj dokument Strani davaocu na mišljenje o skidanju oznake tajnosti i objavljivanju tih podataka.

ČLAN 24.

U slučaju zahteva za podacima upućenim u skladu sa odredbama koje se odnose na pravo pristupa za javnost sadržanim u zakonodavstvu Republike Srbije ili Sjedinjenih Američkih Država, tajni vojni podaci, upućuju se Strani davaocu radi istovremenog objavljivanja tih podataka.

ČLAN 25.

Ovaj sporazum stupa na snagu danom prijema drugog obaveštenja kojim Strane potvrđuju da su sprovele interne pravne postupke neophodne za stupanje

Sporazuma na snagu. Strane su saglasne da se nakon stupanja na snagu ovog sporazuma, uspostave punopravne obaveze saglasno međunarodnom pravu.

Izmene i dopune ovog sporazuma vrše se uz uzajamnu saglasnost Strana, u pisanom obliku i stupaju na snagu u skladu sa postupcima predviđenim u stavu 1. ovog člana.

Ovaj sporazum ostaje na snazi pet godina, nakon čega se svake godine automatski produžava, osim ukoliko jedna od Strana pisanim putem ne obavesti drugu Stranu diplomatskim putem, devedeset dana unapred, o svojoj nameri da otkáže ovaj sporazum.

Bez obzira na otkazivanja ovog sporazuma, svi tajni vojni podaci koji se ustupaju na osnovu ovog sporazuma, ostaju i dalje zaštićeni u skladu sa odredbama koje su utvrđene u ovom sporazumu.

Neslaganja između Strana koja nastanu na osnovu ili u vezi sa ovim sporazumom, rešavaju se putem konsultacija između Strana i neće se predavati nacionalnom sudu, međunarodnom sudu ili bilo kom drugom licu ili instituciji na rešavanje.

POTVRĐUJUĆI OVO, dole potpisani, propisno ovlašćeni od strane svojih vlada, potpisali su ovaj sporazum.

SAČINJENO u Washington DC, dana 27 January 2014 godine, u po dva originalna primerka, svaki na srpskom i engleskom jeziku, pri čemu su oba teksta podjednako verodostojna.

ZA VLADU
REPUBLIKE SRBIJE

ZA VLADU
SJEDINJENIH AMERIČKIH DRŽAVA

Nebojša Rodić

Čarls Hejgel

DODATAK

PROCEDURE ZA POSTUPANJE SA PODACIMA SA OZNAKOM „INTERNO” U SJEDINJENIM AMERIČKIM DRŽAVAMA

1. Po prijemu dokumenata ili materijala iz Republike Srbije koji nose oznaku tajnosti „INTERNO”, u Sjedinjenim Američkim Državama postupa se kao da se radi o podacima „BEZ OZNAKE TAJNOSTI” (UNCLASSIFIED), koji se izuzimaju od objavljivanja u javnosti prema jednom ili više zakona Sjedinjenih Američkih Država. Ovi zakoni uključuju Zakon o slobodi informisanja (FOIA) i Naslov 10. Zakonika Sjedinjenih Američkih Država, odeljak 130 (c) „Neodavanje podataka: Određeni osetljivi podaci stranih država i međunarodnih organizacija.” Tako označeni dokumenti i materijali skladište se u zaključanim sanducima/kontejnerima koji pružaju odgovarajuću zaštitu ili u zatvorenim prostorima ili zonama koje će sprečiti pristup neovlašćenim licima.

2. Sa dokumentima koji imaju oznaku „INTERNO” postupa se na način kojim će se onemogućiti otvoreno objavljivanje, kao i pristup ili korišćenje za druge svrhe osim za zvanične državne potrebe Sjedinjenih Američkih Država ili Republike Srbije. Podaci koji su sadržani u ovim dokumentima izuzimaju su od objavljivanja u javnosti prema važećim zakonima Sjedinjenih Američkih Država o slobodi informisanja, osim ako Vlada Srbije ne izda prethodno pisano odobrenje.

3. Podaci sa oznakom „INTERNO” prenose se ili im se pristupa elektronskim putem upotrebom akreditovanih sistema. Pre nego što se dozvoli da se neki komunikaciono-informacioni sistem koristi za skladištenje, obradu ili prosleđivanje podataka sa oznakom „INTERNO”, mora mu se dati bezbednosno odobrenje, poznato pod nazivom „akreditacija”. Akreditacija se definiše kao zvanična izjava od strane odgovarajućeg organa za akreditovanje kojom se potvrđuje da upotreba nekog sistema ispunjava odgovarajući bezbednosni zahtev i da ne predstavlja neprihvatljiv rizik. Za nezavisne automatizovane informacione sisteme kao što su stoni ili prenosivi računari (desktop/laptop computers) koji se koriste u ustanovama Ministarstva odbrane Sjedinjenih Američkih Država, registracioni dokument za određeni sistem zajedno sa Bezbednosnim operativnim procedurama vrši ulogu potrebne akreditacije. Što se tiče ugovarača, uputstvo za upotrebu komunikaciono-informacionih sistema biće sadržano u klauzuli o zahtevima za uslove ograničenog pristupa u dotičnom ugovoru.

4. Dokumenti sa oznakom „INTERNO” prenose se poštom prve klase unutar Sjedinjenih Američkih Država, u jednom obezbeđenom kovertu. Prenos izvan Sjedinjenih Američkih Država vrši se u dva obezbeđena koverta, pri čemu je unutrašnji koverat obeležen oznakom „INTERNO”. Takvi prenosi se vrše sredstvima koja se mogu pratiti, kao što su komercijalni kuriri ili druga sredstva o kojima se postigne pisani dogovor.

5. S druge strane, dokumenti Sjedinjenih Američkih Država bez oznake tajnosti koji potiču od nekog organa Vlade Sjedinjenih Američkih Država, a koji sadrže podatke koje je Srbija označila oznakom „INTERNO”, nose na koverti i na prvoj strani oznaku „INTERNO – izuzeto od objavljivanja u javnosti, saglasno Naslovu 10. Zakonika Sjedinjenih Američkih Država, odeljak 130(c)”. Deo dokumenta koji sadrži podatke sa oznakom „INTERNO” takođe se mora obeležiti u tim dokumentima.

6. Telefonski razgovori, video-konferencije ili prenosi putem faksimila koji sadrže podatke sa oznakom „INTERNO” mogu biti u formi čistog teksta, ukoliko nije na raspolaganju odobreni sistem kriptozastite.

7. Bezbednosna dozvola za objekat nije potrebna da bi ugovarač zaključivao ugovore koji zahtevaju prijem ili izradu tajnih vojnih podataka na nivou „INTERNO”.

8. Pristup podacima sa oznakom „INTERNO” odobrava se samo onim pojedincima za čije službene dužnosti je takav pristup potreban i koji poseduju odobrenje „treba da zna”. Odobrenje pristupa za osoblje se ne zahteva za pristup podacima sa oznakom „INTERNO”.

Član 3.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u „Službenom glasniku Republike Srbije - Međunarodni ugovori”.

O B R A Z L O Ž E N J E

1. Ustavni osnov za donošenje Zakona

Ustavni osnov za donošenje Zakona o potvrđivanju Sporazuma između Vlade Republike Srbije i Vlade Sjedinjenih Američkih Država u vezi sa bezbednosnim merama za zaštitu tajnih vojnih podataka, sadržan je u članu 99. stav 1. tačka 4. Ustava Republike Srbije, kojim je propisano da Narodna skupština potvrđuje međunarodne ugovore kad je zakonom predviđena obaveza njihovog potvrđivanja.

2. Razlozi za donošenje Zakona

Bilateralna vojna saradnja sa Sjedinjenim Američkim Državama i dalje predstavlja najbolji deo ukupne bilateralne saradnje Republike Srbije i Sjedinjenih Američkih Država.

Po svojoj sadržini, broju programa saradnje i zajedničkih aktivnosti, ova saradnja prednjači u odnosu na ostale zemlje sveta. Najznačajniji programi saradnje su u oblasti Programa državnog partnerstva sa Narodnom gardom Ohajo, Programa IMET - školovanje i usavršavanje, Programa pomoći stranim armijama FMF / FMS - nabavke vojne opreme, sa Nacionalnom gardom Ohajo na razvoju baze „Jug” i sa Centrom za civilno-vojne odnose pomorske postdiplomske škole Sjedinjenih Američkih Država u Montereju.

Takođe, formirana je Mešovita komisija Srbija - Sjedinjene Američke Države za pitanja reforme sistema odbrane i ujedno je usvojen Plan zajedničkih aktivnosti za predstojeći trogodišnji period.

S tim u vezi, realno se očekuje razvijanje i jačanje bilateralne vojne saradnje, posebno kroz obimnije učešće na zajedničkim obukama i vežbama.

Zaključivanjem međunarodnog ugovora u vezi sa bezbednosnim merama za zaštitu tajnih vojnih podataka, prvenstveno se stvara mogućnost ozbiljnijeg učešća pripadnika Ministarstva odbrane i Vojske Srbije na zajedničkim obukama i vežbama, ali i u radu u multinacionalnim štabovima i multinacionalnim misijama.

Primenom ovog sporazuma bili bi ispunjeni i uslovi za razvoj ozbiljnije saradnje obaveštajno-bezbednosnih službi dve države, kao i sa visoko renomiranim institucijama Oružanih snaga Sjedinjenih Američkih Država za istraživanje i razvoj.

Početak primene Sporazuma, omogućava se efikasnija modernizacija sistema odbrane kroz sistem nabavke opreme i tehnologija, za koje trenutno Republika Srbija nema pravo pristupa.

3. Ocena potrebnih finansijskih sredstava za sprovođenje Zakona

Za sprovođenje ovog zakona nisu potrebna dodatna finansijska sredstva, budući da se sredstva koja su potrebna za sprovođenje Ugovora, predviđaju finansijskim planom Ministarstva odbrane.